

احکام و تعالیم فردی - دعا و مناجات

حضرت بهاء الله

دعا و مناجات

حضرت بهاء الله:

1 - " أن أقبل إلى الله بقلب طاهر ونفس زكية ولسان صادق وبصر مقدس ثم ادعوه في كل الأحوال إنه معين من أقبل إليه "

(ص ۲۱ ج ۴ امر و خلق)

حضرت عبدالهاء:

1 - " تلاوت مناجات و ترتیل آیات و طلب غفران خطیئات سبب عفو قصور است و علو درجات مؤمنین و مؤمنات "

(ص ۸۹ ج ۹ مائده آسمانی ط ۱۱۸)

2 - " قلب انسان جز بعبادت رحمن مطمئن نگردد و روح انسان جز بدکردن مستبشر نشود . قوت عبادت بمنزله جناح است روح انسانی را از حضيض ادنی بملکوت ابهی عروج دهد و کینونات بشریه را صفا و لطافت بخشد و مقصود جز باین وسیله حاصل نشود " (ص ۱۳ گنجینه حدود و احکام)

3 - " دعا واسطه ارتباط میانه حق و خلق است و سبب توجه و تعلق قلب . هرگز فیض از اعلی بادی بدون واسطه تعلق و ارتباط حاصل نگردد اینست که بنده باید بدرگاه احدیت تضرع و ابتهال نماید و نماز و نیاز آرد "

(ص ۲۹ ج ۹ مائده آسمانی ط ۱۱۸)

TABLET

4 - " هیچ حالتی مثل حالت مناجات نیست . قلوب صافیة را منجذب نماید و نفوس مقدسه را انتباه و روحانیت عجیبی بخشد " (ص ۳۰۸ ج ۲ بدائع الآثار)

5 - " و اما سؤالی که نموده بودید که باوجود تلاوت مناجات و قرائت دعای شفا چگونه این نفوس وفات یافتند بدانکه این ادعیه و مناجات بجهت شفای از اجل معلق است نه قضای محتوم و مبرم . زیرا اجل برد و قسم است اجل معلق و اجل محتوم . اجل محتوم را تغییر و تبدیل نه و اگر چنین باشد که از برای هر مریض تلاوت مناجات شود شفا یابد ، دیگر نفسی ترک غالب عنصری نکند و از این جهان بجهان دیگر صعود و ترقی نفرماید زیرا هر وقت نفسی علیل گردد ترتیل مناجات میشود و شفا یابد و این مخالف حکمت بالغه الهیه است بلکه مقصد از طلب شفا اینست که از اجل معلق محفوظ ماند و از قضای غیر محتوم مصون گردد مثلا ملاحظه نمائید که این سراج را مقداری معلوم از دهن موجود و چون بسوزد دهن و تمام گردد یقینا خاموش شود از برای این تغییر و تبدیلی نه ولکن ادعیه خیریه و طلب شفا مانند زجاجست که این سراج را از بادهای مخالف حفظ نماید تا بقضای معلق خاموش نگردد " (ص ۲۰ ج ۳ منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

6 - " تلاوت آیات و مناجات مورث انجذاب است و محدث التهاب بنا را محبت رب الارباب "

(ص ۹ ج ۷ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

حضرت ولی امر الله:

1 - " باید اوقات مخصوصه تذکر و تنبه و دعا و مناجات را فراموش نمود چه که بدون فضل و عنایت الهیه موفقیت و ترقی و پیشرفت در امور مشکل بلکه ممتنع و محال " (ص ۶ ج ۶ مائده آسمانی ط ۱۲۸ بدیع)